

GAMLA LUND - NYTT

NUMMER 5 2017

Mumifierad biskop i ny bok.

Sidan 6

Industrihistorik söker bilder

Sidan 7

Succé för Linnédagarna i Lund.

Sidan 3

Spänstig debatt om Lund

– Våga mer, skapa visioner och ta med studenterna i planerna

★ Lund måste våga mer, skapa visioner och ta med studenterna i framtidsplaner.

★ Lund måste locka de unga och färdigutbildade att vilja bo kvar. Se till att stan får ett mer spännande kulturutbud.

★ Lund har en fantastisk tillgång i alla de människor som har tillbringat sina studentår här. – Obegripligt att detta inte utnyttjas mer.

Det var ett smart drag av partiet FörNyaLund att bjuda in tre icke-lundabor att ge sin syn på framtidens Lund. Men Ilmar Reepalu, Anne-Marie Pålsson och Gunnar Wetterberg har alla levt, längre eller kortare tid, i Lund och har en relation till staden. Det blev en spänstig och tankeväckande debatt, behagligt fri från politiska deklamationer och beskyllningar och spårvagnar. Auditoriet, förvånansvärt talrikt, lönade med uppmärksamhet, skratt och applåder.

Ilmar Reepalu har bara bott i Lund i ett år i början av 90-talet – men har följt vad som händer.

– Ni har ju ett guldläge i Lund, men ni utnyttjar det inte tillräckligt. Stan är en mötesplats, men har man tänkt på hur centrum ska fungera för en befolkning på kanske 200 000 om tjugo år? Studenter ska inte bara vara underlag för kaféer. Låt ungdomarna vara med och forma framtiden. Det räcker inte med skyltar om

Stationsområdet 2006. Källa: bjaclin/Wikimedia Commons.

”Idéernas stad”, idéer måste förverkligas också.

– Tänk på att varje dag åker 10 000 människor från Lund till Malmö – och tvärtom. Den här dynamiken måste man beakta och inte bara se som ett trafikfenomen.

Anne-Marie Pålsson kom från Kristianstad till Lund 1970 för att studera – och stannade kvar. Men har nu lämnat Lund för Stockholm. Hon jämförde hur tiden farit fram med Lund, Kristianstad, Landskrona och Lomma.

– Lund var en ganska sjavig stad. Nöden var inget attraktivt område

att bo i. Och Lomma var riktigt sunnigt. Men Kristianstad däremot var en fin stad med landshövding, Milo och två regementen. Och Landskrona var en pärla vid kusten med vacker bebyggelse. Men idag, 45 år senare, är bilden annorlunda. I Kristianstad har regementena lagts ner och landshövdingen sitter i Malmö. Landskrona är en katastrof. Men Lomma är en framgångssaga. Där byggde man för den välbärgade medelklassen – havsnära bostäder med hög standard. Och dit flyttar de som har råd.

– Lund har valt att satsa på dem som inte bor i Lund utan som pend-

Ilmar Reepalu

lar hit och härifrån. Det är att dra på sig kostnader och att missa intäkter.

Lund har en ung och välutbildad befolkning och borde satsa på att behålla dem. Men idag är det många unga som lämnar Lund för Malmö. Det händer för lite här och idag räcker det inte med studentsångare och spex. Det behövs också fler huvudkontor och mer kapital till Lund, tyckte Anne-Marie Pålsson.

Historikern **Gunnar Wetterberg**, som nyligen kommit ut med ett verk om Skånes historia (tre band!), påpekade att Lund grundades som en utmaning till Uppåkra. Han tycker det är märkligt att Lund inte tillvaratar kunskapen och fynden därifrån. Uppåkra är ju 3–4 gånger större än Birka och var befolkat i 1000 år.

Anne-Marie Pålsson

Känslan för var människor har sina rötter är viktig men tappas lätt bort.

– Många runt om i Sverige har läst och bott några år i Lund och de rötterna borde utnyttjas bättre.

– I vår släkt har vi ända sedan 1700-talet kommit till Lund för att studera. Nu är det 9:e generationen som skrivit in sig vid Göteborgs nation och ska stanna här några år, berättade Gunnar Wetterberg.

Ett konkret spørsmål som kom upp var järnvägen – ovan eller under jord. Rådet var enhälligt: gräver den. Det binder ihop centrum och ger ytor som kan utnyttjas på ett spännande sätt.

– I Malmö satsade vi på Citytunneln. Det kostade mycket och det kommer ett projekt i Lund också

Gunnar Wetterberg

att göra. Det är mycket att vinna och man får inte se det bara som en trafiklösning. Tänk stort, manade Ilmar Reepalu.

Anne-Marie Pålsson tyckte det är minst lika befogat att täcka över en del av motorvägen. Lund växer österut och det skulle frigöra mark.

Det må vara att Lomma och Vellinge attraherar en välbärgad medelklass, men Gunnar Wetterberg trodde att många vill vända tillbaka. När det yngsta barnet har flyttat ut och föräldrarna fortfarande är aktiva behövs kanske något mer.

– Och Filosoficirkeln finns inte i Vellinge. Därför har jag ställt mig i kö till Thulehem.

Den deklarationen fick jubel och applåder. ■

SOLVEIG STÅHL

Minnesord, Hans Jerenäs

Hans Jerenäs, eller Hasse, som han ville bli tilltalad, var född 1938. Han var en person som trots sin diskreta framtoning i högsta grad märktes och satte spår i det lundensiska sällskaps- och föreningslivet. Hasses engagemang i allt han åtog sig var alltid djupt och helhjärtat, och många ideella sammanslutningar har honom att tacka för mycket.

Hasses stora intresse för djur och framför allt hundar låg bakom att han med två tomma händer lyckades bygga upp företaget Dogman och under många år driva det mycket framgångsrikt. Under Dogmantiden var han under en period ledamot av Sydsvenska Handelskammarens styrelse. Framgångarna med

Dogman gjorde att han kunde uppfylla sina önskningar om att som filantrop bidra till verksamheter och projekt i sin hemstad Lund.

Hasse var under många år medlem i Föreningen Gamla Lund och värnade om Föreningens verksamhet i Lundabygden. Han var styrelseledamot som skattmästare under en 20-årsperiod från 1983, den skattmästare som suttit längst i Föreningens historia. Hasse var synnerligen noggrann och tvekade inte att reagera om utgifterna översteg de planerade. För sina insatser valdes han till Hedersledamot i föreningen 2004.

Även om hans insatser i föreningslivet satt djupa spår är det ändå som god kamrat många kommer att min-

nas honom. Han var sina vänners vän och var alltid snabb med att erbjuda sin hjälp om det behövdes.

Lund den 14 september 2017

Rolf Lindroth

Styrelseledamot 1987–1993

Vice ordförande 1991–1993

Succé för Linné-dagarna i Lund

I Lund lever intresset för Linné – även om hans tid här var kort. Skånska Linnésällskapets Linnédagar med stort program drog fullt hus.

När vi hade besök av brittiska vänner en gång gjorde vi en familjepromenad i skogen. Ett av barnen pekade på en rönn och frågade vad den hette på engelska. It's a tree, upplyste tonåringen i vänfamiljen. Jo, det visste vi men vilket träd. Det hade hon inte en aning om och då kom pappan med följande kommentar: Ni svenskar har verkligen Linné i blodet, ni vill ha namn på allt i naturen.

Så är det nog. Anstormningen till Skånska Linnésällskapets Linnédagar med föreläsningar, museibesök och vandringar visar tydligt att Linnéintresset lever. Den då 20-årige prästsonen från Råshult skrevs in vid Lunds universitet den 19 augusti 1727. Han ville läsa medicin och hade turen att bli inackorderad hos medicinprofessorn Kilian Stobæus. Hans gård låg där nu Domkyrkoforum reser sig och där Linnédagarna passande nog ägde rum. Liksom sin mentor Stobæus var Carl Linnæus mångsidigt intresserad och begåvad. Människokroppen, växter, insekter, djur – hela naturen. Allt ville han studera.

Linné är Lunds mest kände alumnus, konstaterade professor Gunnar Broberg, preses i sällskapet.

En av de Linnékännare från olika fack som föreläste var Nils Uddenberg.

Linné såg en gudomlig tanke bakom Naturens ordning – från det kosmiska ner till den minsta insekt. Han var fascinerad av skapelsen och tvekade inte om att världen var skapad av Gud. Men han hade en naturvetenskaplig ansats och det var ett revolutionerande steg att sortera in människan bland apdjuren.

Petriplatsen med statyn av Carl von Linné – nu mycket uppskattad, men alla ville inte se en uppsaliensare som staty när den 1938 kom på plats. Foto: Hagblom Foto, 1962.

Linné ville läsa medicin men det lät sig inte göra i Sverige.

Utbildningen var för dålig här, studenterna måste studera utomlands och Linné valde Holland, berättade Bengt Lindskog.

Efter att han promoverats till doktor producerade han flera av de vetenskapliga arbeten som gjort hans namn så känt, t.ex. Systema Naturae och Bibliotheca Botanica.

Men han ville arbeta som läkare och flyttade 1738 till Stockholm där han öppnade praktik. I början av 1700-talet fanns bara ett tio-tal läkare i landet. Ändå klagade Linné över att praktiken gick dåligt. Ingen kände till honom. För att skaffa patienter besökte han krogar där han fick kontakt med yngre adelsmän och andra som hade råd att uppsöka läkare. Och det hjälpte.

Bland sjukdomarna dominerade infektioner. Tbc, malaria och syfilis var vanligt. En fruktad fiende var smittkoppor som kom i vågor. Mödrar räknade inte riktigt med sina

barn förrän de drabbats av och överlevt smittkoppor.

Läkarnas teoretiska kunskaper baserades på 2000 år gamla läror. Hippokrates tillämpades fortfarande.

Linné hade social kompetens, blev snabbt omtyckt och fick inflytelserika patienter. Han var god vän med Tessin och blev genom honom hattpartiets läkare. Han fick föreläsa på Riddarhuset och utsågs till professor i medicin vid Uppsala universitet.

Linné var också fascinerad av insekternas värld, berättade Mikael Sörensson, själv insektsforskare.

Linné var en tidig ekolog. Han såg att insekter ingår i ett sammanhang.

Vissa är nyttiga, andra skadliga. Insekter behövs också för pollinering.

Hans Fauna Svecica, som utkom 1746, upptar 850 insekter och 500 andra djurarter. Den räknas som världens första nationsfauna från något land. ■

SOLVEIG STÅHL

LUND SÖDERUT

Gamla Lunds årsbok för 2017 innehåller flera kärleksfulla och informativa texter om Klostergården och andra delar av södra lund.

Lund söderut

I boken medverkar:

Lars Welinder
Bo Larsson
Per Anderö
Anders Niméus
Jan Hjärpe
Per Rydén
Tomas Tägil
Gunnar Stensson
K Arne Blom
Eva Andersson
Magnus Hultgren
Jan Torsten Ahlstrand

Redaktörer:

K Arne Blom &
Lars Welinder

Grafisk form:

Lönegård & Co

Klostergårdens drygt 50-åriga historia skildras kärleksfullt och kunnigt i flera bidrag i Lund söderut, som är Gamla Lunds årsbok 2017. Men också Nilstorp, som gjort en klassresa, Källby, Lilla Råby och andra områden finns med. Tolv skribenter medverkar i den generöst illustrerade boken som redigerats av K Arne Blom och Lars Welinder.

Klostergårdens ursprung är Sankt Peters klostrets egendom, som låg strax norr om Klosterkyrkan. Ägora låg söder om staden. Dit flyttades Klostergården 1785 i samband med ett skifte. Gården brann 1910 och ersattes av en ny i rött tegel. På 1920-talet avstyckades tomter till villabebyggelse. På 1960-talet revs gården för att ge plats åt den nya stadsdelen Klostergården som byggdes 1962–65. Den ursprungliga planen med lägre bebyggelse övergavs när HSB och byggmästare Harry Karlsson kom med ett nytt förslag, ritat av Curt Strehlenert, i form av en cirkelsektor. Skivhus i åtta våningar och klädda rött tegel.

Den bågformade stadsplanen och enhetliga tegelbebyggelsen ger stadsdelen en helt egen identitet, säger Bo Larsson i sitt bidrag.

Klorran då och nu

Jan Hjärpe ger ett kärleksfullt porträtt av Klostergården – Klorran. Han flyttade dit 1977 – då var det bra för barnfamiljer, idag för pensionärer. Man ser fler rollatorer än barnvagnar på gångarna. Det är bevis för att folk trivs och stannar kvar.

Planeringen är så genomtänkt. Man ser att området är baserat på en medveten teori om sambandet mellan arkitektur och socialt liv.

Klostergårdens centrum, med skola, affärer, kyrka och församlingsgård ritades av Sten Samuelson. Kyrkan, med den öppna platsen och väldiga klockstapeln, hör till hans främsta verk och har förklarats som kulturminne. Den ritades i samråd med Oscar Reutersvärd.

Den modernaste stadsdelen i Lund!

Klostergården var Lunds svar på de senaste rönerna inom stadsbyggnad. Biltrafiken var separerad från gående och cyklister. Varje funktion hade sin zon i bebyggelsen.

– Samtidigt som Klostergården sades vara bilfri präglades stadsdelen av planering för bilen. Många garage och stora ytor för parkering. Då räknade man med att varje hushåll skulle ha två bilar, säger Tomas Tägil i sin artikel.

Första byggleken

Magnus Hultgren skriver om två verksamheter där Klostergården var pionjär: fjärrvärme i Lund och bygglek.

Klostergårdens bygglek var en unik företeelse som startades 1968. Den var den äldsta i Sverige och inspirerad från Danmark. På byggleken fanns också en områdesverkstad för vuxna som ville reparera en möbel eller bygga en bokhylla. År 2005 måste Byggleken flytta till kommunal mark då fastighetsägaren ville bygga bostäder. Men flytten, eller barnens minskade intresse, gjorde att verksamheten tynade och lades ner.

När fjärrvärmen kom till Lund kom, kom den först till Klostergården. Fjärrvärmecentralen ritades av Hans Westman och placerades vid undergången till Väster, norr om Korpvallens gräsplaner.

Byggede herrgård

Byn Källby vid Höje å nämns första gången i skrift som Kielby men har troligen anor från 1000-talet. Ännu på 1950-talet var mycket av byn bevarad men de flesta husen revs på 1960-talet.

Lilla Råby var en bondby som låg strax utanför stadsvallen. Namnet är känt sen 1100-talet, berättar Per Anderö. Familjen Borg som drev Borgs färgeri köpte mark och gårdar där på 1800-talet. Carl-Otto Borg ansökte om att få kalla sina ägor Råbyholm och uppdrog åt arkitekten Helgo Zettervall att rita en herrgård med park. Så gjorde flera förmögna borgare på den tiden. Sommartid flyttade de ut till sitt lan-

Klostergatans centrum, tidigt 70-tal.

deri med familjen. Råbyholm har bytt ägare flera gånger och huset har bl.a. använts som barnhem och kontor.

Nilstorp – en klassresa

Förstaden Nilstorp har byggts ut i flera etapper. Den allra äldsta bebyggelsen, gatuhus från 1800-talets början vid Nilstorpsvägen, revs på 1970-talet inför uppförandet av "Vagnmakaren". Det ses nu som en stor kulturhistorisk förlust.

Anders Niméus skriver om "sitt" Nilstorp där han bott i ett hus på Björkvägen ända sedan han föddes 1946. På 1930-talet blev Nilstorp ett egnahemsområde där husen både byggdes och beboddes av hantverkare. På Björkvägen bodde fyra byggnadsnickare, en murare, en elektriker och en målare – alla hjälpte varandra. Mellan husen låg obebyggda tomter där man odlade.

– På 1950-talet började Nilstorp förändras. Autostradan, Sveriges första motorväg, byggdes 1953 och den skar rakt genom vårt lekområde så vi var ju inte glada. Vi hade lekt i sädesfälten som låg där.

Men Nilstorp låg ändå på landet. Här hade Missionskyrkan sitt sommarhem, Be-

tania, och på söndagarna cyklade församlingsmedlemmarna hit och hade friluftsgudstjänst.

Efterhand skiftade Nilstorp karaktär och blev ett populärt inflyttningsområde för akademiker. Där det förut bodde hantverkare bor idag läkare. Nilstorp har gjort sin klassresa.

Innovativ konst

Några av Lunds mest kända konstnärer engagerades att smycka Klostergården med offentlig konst. John Wipp skapade betongskulpturen Blåddran i kvarteret Virvelvinden och Jörgen Fogelquist en mångfärgad järnsculptur, Singlande slant, i kvarteret Vårsolen. Den består av sju runda skivor av fartygsplåt från Kockums varv som svetsades ihop på plats.

Blåddran och Singlande slant hör till de bästa och mest innovativa konstverken i byggnadskonsten från 1960- och 70-talen, säger Jan Torsten Ahlstrand, som skriver om den offentliga konsten på Klostergården. ■

Den gamla brandstationen på S:t Lars-området inrymmer numera butiken Hep Cat Store. På bilden sitter affärsinnehavaren Robert Göthe.

SOLVEIG STÅHL

Foto: Gunnar Menander/Lunds universitet.

Välbevarad Winstrup vilar nu i norra tornet

Biskop Peder Winstrup som väckte tanken på ett universitet i Lund har blivit en attraktion när lärosätet firar att det fyller 350 år. Även om hans närvaro är i mumifierad form så har han fått stor uppmärksamhet.

Winstrup begravdes – första gången – i januari 1680 och sedan har hans kista flyttats till olika platser i Domkyrkan under seklernas gång. Det var när han 2012 skulle begravas, igen, på Norra kyrkogården, som kistan öppnades och visade sig innehålla en ytterst välbevarad mumie. ”En tidskapsel från 1600-talet.” Upptäckten satte igång ett ambitiöst forskningsprojekt där både arkeologer, medicinare, växtforskare och textilforskare med flera specialiteter deltar. Per Karsten och Andreas Manhag, chef för respektive antikvarie vid Historiska museet vid Lunds universitet, berättar om arbetet i en ny och generöst illustrerad bok: *Peder Winstrup*

– *historier kring en 1600-talsmumie.*

Lundabiskopen, den siste danske och förste svenske, var bördstolt och det var stort för honom när han kunde kröna sin karriär med ett adelskap. Men han var också fåfång och konfliktbenägen och hade många fiender. Eftervärlden har beundrat Winstrup för att han lyckades hålla sig kvar i ämbetet. Hans andra hustru Dorothea gav honom eldunderstöd i gräl, handgripliga bråk och processer – mer, tycks det, än vad som anstod en biskopinna.

Renässansmänniskan Winstrup

Winstrup var en typisk renässansmänniska med många talanger. Han var också kunnig och intresserad i naturvetenskapliga ämnen och i boken återges ett rart exempel på detta. Winstrup hade i sin trädgård hittat ett fågelbo med en gökunge som matades av en fosterförälder, förmodligen en ärtsångare. Han blev nyfiken och satte boet i en fågelbur som ett experiment för att se om ärtsångaren fortsatte mata

sin påtvingade unge. Det gjorde den och därmed kunde Winstrup visa att göken lägger sina ägg i andra arters bon – något man tidigare trott var en skröna. Den danske vetenskapsmannen Thomas Bartholin som besökte Winstrup medan experimentet pågick har berättat om episoden i en bok.

Winstrup blev en välbärgad man. År 1660 köpte han fastigheten Lundagård och flyttade med familjen till Kungshuset där han bodde till sin död 1679. Dessutom ägde han godsen Värpinge, Sankt Peders klostrets säteri, Gyllerup, Gärnsås och Vanstad.

Exklusiva tyger

Undersökningar av textilierna i kistan visar också på välstånd. Winstrup var klädd i ämbetsdräkt, skjorta i vitt fint linne med svarta sidenrosetter och kapp i djupt svart silkesammet, troligen gjord i Italien. Både svart sammet och riktigt blekt linne var de mest exklusiva textilierna vid denna tid. Även mössan var av svart silkesammet. Närmast

kroppen var han lindad i grövre linetyg. På händerna hade han skinnhandskar – som förmodligen varit vita från början.

Winstrup vilade på en bädd av aromatiska torkade växter med huvudet på två ”doftkuddar”. Växtlagren har analyserats noga och 32 arter har identifierats. Det understa lagret består huvudsakligen av stänglar från malört och åbrodd. Båda är starkt doftande och insektsdödande och skyddar mot angrepp. Ovanpå det en silkesmadrass med olika örter, t.ex. citronmeliss, hedblomster, humle, lavendel, isop, buxbom, dill. I den övre doftkudden fanns rikligt av humle. Kanske för att ge en djup och rogivande sömn – båda humle och lavendel har den egenskapen.

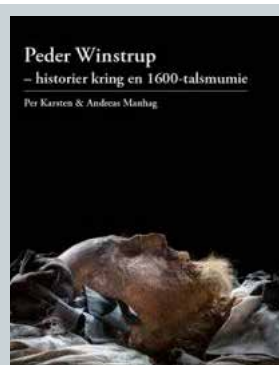
Begrovs i Domkyrkan

I december 2015 begrovs Peder Winstrup, slutgiltigt, i Domkyrkan. Men Per Karstens och Andreas Manhags förslag att han skulle få sin sista vila i kryptan fick nej av Domkyrkorådet. Istället ligger han i golvet en våning upp i norra tornet.

– Det är synd att Domkyrkans och stadens besökare inte längre kan få se kistan och påminnas om den historiska betydelse Winstrup spelat för kyrka, stad och universitet, säger de.

Boken och forskningen om Peder Winstrup har finansierats genom stöd från Thora Ohlssons stiftelse och Sven-Håkan Ohlssons stiftelse. Den ges ut av Historiska museet. ■

SOLVEIG STÅHL

Peder Winstrup
– historier kring en 1600-talsmumie
Författare: Per Karsten, Andreas Manhag
ISBN: 9789163933592
Förlag: Media-Tryck
Antal sidor: 160
Du kan köpa boken i museets butik för 200 kronor.

Lunds industriminne – vem har foton?

I slutet av 1800-talet och i början av 1900-talet var Lund en stor och betydande industristad. Sin höjdpunkt som arbetarstad hade Lund några år in på 1900-talet då drygt 60 % av stadens befolkning hade sin utkomst från industri eller hantverk, en andel som var klart högre än de flesta svenska städer och faktiskt något högre än arbetarstaden Malmö.

Trots detta är Lunds industrihistoria till stora delar bortglömd. Med viss systematik har staden rivit bort sitt industrihistoriska arv och avtrycken i den omfattande lundalitteraturen är få. Även i det nya trebandsverket om Lunds historia behandlas de tämligen styvmoderligt.

För att i någon mån råda bot på det kommer Gamla Lunds årsbok 2018, som också blir en jubileums-

bok till föreningens 100-års jubileum, att handla om lundaindustrin. Skrivarbetet börjar närma sig sin fullbordan och nu pågår jakten på bildmaterial. Från en del av de större fabriker finns ett omfattande fotomaterial, men från andra, t. ex. Aspegrens Franska ångkvarn och Bleckvarufabriken är det betydligt mindre, för att inte tala om mängden av småindustrier.

Redaktionen vill därför gärna låna foton som på olika sätt belyser Lunds äldre industrihistoria. Vi är speciellt intresserade av interiörbilder och bilder på folk i arbete, men även annat. Bilderna behöver också hålla den kvaliteten att de håller för en publicering. Har ni bilder till utlåning så kontakta Föreningen Gamla Lunds kansli.

Vi tackar på förhand.

Reklamskylt för cykelfabriken EOS. Ovan: Berlingska boktryckeriet och Stilgjuteriet.
Foto: A W Rahmn/Lunds stadsarkiv.

Posttidning B

Avs.
Föreningen Gamla Lund
Box 1234
221 05 Lund

Måndag 16 oktober klockan 19.00
Pingstkyrkan, Stora Södergatan 25

En lundensisk arkitekturspecialitet – Bruniusstilen

Föredrag av Thomas Hellquist, arkitekt SAR/MSA, professor em. i arkitektur och gestaltning

Carl Georg Brunius var en praktisk akademiker; både rationalist och romantiker. Hans värv som professor i grekiska kom efterhand att överskuggas av arbetet som kyrkorestauratör och arkitekt. En brinnande passion att förstå den medeltida arkitekturens regler fick honom att uppfinna en helt ny arkitektonisk stil – Bruniusstilen.

Gamla Lunds kansli är semesterstängt 11–18 oktober.

Måndag 6 november klockan 19.00
Pingstkyrkan, Stora Södergatan 25

Vad ska hända med gamla Observatoriet? Föredrag med efterföljande debatt

Föredrag av Arne Ardeberg, professor em. i astronomi

I föredraget beskrivs observatoriets olika byggnader – vilka funktioner hade de och vilka var personerna som arbetade där? Hur fördes diskussionerna innan institutionen flyttade? Dessutom berättas om den vetenskapliga aktiviteten i byggnaderna och dess resultat. Vilken roll har arbetet som utfördes i observatoriet spelat i den vetenskapliga utvecklingen?

Följande medverkar i debatten: Björn Abelson, byggnadsnämndens ordförande, Henrik Borg, stadsantikvarie, Annika Eklund, kulturchef, Thomas Hellquist, professor em. i arkitektur och gestaltning och Christer Wallin, oppositionsråd.

Måndag 27 november klockan 19.00
Pingstkyrkan, Stora Södergatan 25

Nya rön kring Lunds ålder och domkyrkans föregångare

Föredrag av arkeologerna Maria Cinthio och Anders Ödman

Genom nyligen genomförda dendrokronologiska dateringar av stockistor från en kyrkogård norr om domkyrkan har Lunds grundläggande kunnat flyttas tillbaka i tiden till Harald Blåtands (död senast 987) dagar. Samtidigt har också georadarundersökning och modern bergartsanalys av domkyrkan och dess stenar visat att de tidigare tolkningarna av kyrkans föregångare inte längre är hållbara.

Föreläsningen redovisar resultaten av undersökningarna och resultatens konsekvens för tolkningen av det äldsta Lund och stadens första kyrkliga stenbyggnader.

Tänk om ...

En gång om året i Lund infaller något så härligt som en humorfestival. Tänk om man en av dagarna presenterade något bestående, ett konstverk med humor i sann Lundaanda. Goda exempel finns redan; Uardaakademiens Intighet och ett mått för lagom.

Det första verket finns som förslag, Falstaff på väg in i sydvästra rummet på Akademiska Föreningen skapat av Lars Olson, som bl.a. gjort dekor till Hasse och Tages revyer och spexaffischen till Djingis Khan.

Många andra goda förslag finns säkert. Till exempel såg jag en ryttarstaty på Wanås en gång, halvt nedgrävd, rolig, men vad jag kommer ihåg bar huvudet general Francos drag – byt ut det mot ett kommunalråds.

RIE HÄGERDAL

Stort tack

till vår medlem **Kerstin Ahldin** som även denna sommar helt ideellt höll Drottens kyrkoruin öppen för turister i slutet av juli då kansliet var semester-

stängt. Under åtta dagar kunde hon räkna in 303 besökare! Merparten av dessa var svenskar, danskar och tyskar men ytterligare 19 nationaliteter var representerade.

Stort tack också till

Gamla Lund-Nytt utges av Föreningen Gamla Lund

Redaktion: Solveig Ståhl, Petter Lönegård, Ulla Holmér
Ansvarig utgivare: Erik Larsson
Tryck: KEPA Tryck AB, Kävlinge

Föreningens postadress:
Box 1234, 221 05 Lund
Besöksadress: Kattesund 6 A
e-post: gamlalund@telia.com
Telefon: 046-12 12 65
Webbplats: www.gamlalund.se
Intendent: Ulla Holmér

Kanslitider: måndag–onsdag 9–13, torsdag 9–18 samt fredag 9–13

Bg: 325-1675,
Swish: 123 422 78 07
Medlemsavgift: 250 kr
Familjemedlem: 60 kr
Ungdoms- (upp till 25 år) och studentmedlemskap: 150 kr
Företagsmedlem 1 000 kr